

Prescu — „România liberă”, 19 februarie 1958)
 „O construcție foarte îndeminatică uzind de un limbaj ales și cursiv, ca toate piesele Luciei Demetrius, ne oferă *Arborele genealogic*, dramă ce se înscrie în sfera acelorași preocupări ale autoarei de a fixa «șocul» produs de revoluția socialistă în sistemul de valori al familiei burgheze sau aristocratice” (Mircea Ghiu-

lescu — „O panoramă a literaturii dramatice române contemporane”, Editura „Dacia”, Cluj-Napoca, 1984, p. 28)

Alte opinii Magdalena Focșă — „Informația”, 12 decembrie 1957; Manase Radner — „Contemporanul”, 29 decembrie 1957 Ecaterina Oproiu — „Contemporanul”, 20 mai 1977 (despre spectacolul TV).

„Rampa”, acum 50 de ani februarie 1936

A sosit de la Paris societara Comediei Franceze, compatrioata noastră Maria Ventura. Dă o serie de spectacole pe scena Naționalului bucureștean. Așa cum ne-a obișnuit, marea actriță lansează încă un text românesc — *Veste bună* de Mircea Ștefănescu. Să nu uităm că ea l-a impus ca dramaturg pe prozatorul Gib Mihăescu, prin drama *Pavilionul cu umbre*. Datori fi mai sînt Adrian Maniu (*Lupii de aramă*) și Al. Kirițescu (*Borgia*). ● Un exemplar exercițiu de interpretare romantică pe prima scenă a țării. În regia lui Paul Gusty, Tony Bulandra, invitat, rostește amplele tirade din *Ruy Blas*. Frumosul Tony nu se dezmințe. La chioșcuri, reapar „poștalele” cu chipul său... din 1910! ● La pupitrul Operei Române, dirijorii

Ionel Perlea, Egizio Masini, Alfred Alessandrescu conduc spectacolul omagial la cele două decenii de carieră ale baritonului Jean Athanasie. Maestrii scenei noastre lirice rivalizează cu celebritățile de oriunde. Aviz snobilor! ● N. Iorga a predat ultima sa piesă, *Un biet moșneag și un Doge*. Savantul asistă cu sfîntenie la repetiții, gratulînd din lojă pe toți interpretii. Și sînt destui... ● Un text care nu merită uitarea nepoților — *Generație de sacrificiu* de Valjean. O șarjă sprintară îndreptată împotriva îmbogățitorilor din războiul întregirii. ● O glorie europeană pe scena operei din Berlin, româncea Viorica Ursulescu. Cîntă în *Tosca* și *Fidelio*. Impresarii de peste ocean se întrec în oferte. Dar ea va reveni curînd în țară, căci vorba veche românească e sfîntă, sîngele apă nu se face... ● Maestrul Ion Livescu conferențiază la Ate-neul Român despre *Evoluția teatrului românesc în ultimii 30 de ani*. Are ce spune. ● Pentru marele festival muzical de la Salzburg din acest an, și-au anunțat participarea Bruno Walter, Arturo Toscanini, regizorul Max Reinhardt. Este o concentrare de forțe artistice cu valoarea simbolică într-o Europă foarte agitată. ● Din sanatoriul unde supra-

viețuiește demn, lovit de o cumplită boală, M. Blecher trimite în librării romanul *Intimplări în irealitatea imediată*, proză de importanță majoră în literatura noastră interbelică. ● Pentru reprezentarea comediei lui Molière *Doctor fără voie* pe scena Teatrului Ligii Culturale, N. Iorga scrie (în cîteva ore!) farsa *Molière se răzbună*, întregind astfel imaginea epocii în care a creat genialul francez. În același spirit vor gîndi oamenii teatrului nostru și... peste 50 de ani, cînd, la Teatrul „Bulandra”, se vor monta, succesiv, *Tartuffe* și *Cabala bigoților*. Un fapt pentru istoria teatrului. ● Întors de pe Coasta de Azur fără o lețcaie (plecase cu „premiul” *Omului cu mirtoaga*), Gogu Ciprian dă măturie despre cîte au fost și se pot povesti, în romanul *Soț or făr'dă*. Și-o fi scos necea Gogu „banii de drum” din drepturile de autor? ● Se afirmă un excelent actor de revistă și operetă, Nae Roman. Tănase e cu ochii pe el. Dar și alți directori de trupă. Încotro, nene Nae? ● Un eveniment, pe care *Rampa* îl popularizează cum se cuvine. Ne va vizita *Comedia Franceză*. În București, Iași și Cluj, lumea va avea ce vedea. Dar și francezii, dacă vor intra în sîlile noastre de teatru, vor avea ce vedea!

I. N.